

Vonnis

RECHTBANK OOST-NEDERLAND

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats Zwolle

zaaknummer / rolnummer: C/07/193073 / HZ ZA 11-1054 Vonnis van 27 maart 2013

in de zaak van

[EISER],

wonende te Amersfoort,

eiser,

advocaat mr. F.J. van Eeckhoutte te Amersfoort,

tegen

[GEDAAGDE],

wonende te Zwolle,

gedaagde,

advocaat mr. R.J. Bakker te Almere.

Partijen zullen hierna [Eiser] en [Gedaagde] genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het vonnis in het incident van 26 september 2012 - de conclusie van dupliek.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Zoals reeds overwogen in het vonnis in het incident van 26 september 2012 hebben partijen samengewerkt aan de ontwikkeling van een medisch instrument, genaamd prikkelgeleidingsblokkeringsinstrument (hierna: het instrument), en de daaraan gerelateerde methode.

2.2. Tussen [Gedaagde] (A), [Eiser] (B), de heer A.R. M. (C) en de heer W.P. B. (D) (hierna gezamenlijk: de participanten) zijn afspraken gemaakt over "de verdeling van zowel de kosten - in het verleden en de toekomst - als de opbrengsten uit exploitatie van de vinding", welke zij hebben vastgelegd in de overeenkomst d.d. 13 maart 1997 (hierna: de overeenkomst). Deze overeenkomst bepaalt - voor zover van belang - als volgt:

"komen overeen:

(—)

2) de kosten van de octrooibeschermtng zullen door part yen worden gedragen in de verhouding

A. 40%

B. 35%

C. 12,5% D: 12,5% (—)

5) Opbrengsten uit de exploitatie van de vinding zullen tussen partijen worden verdeeld in dezelfde verhouding als genoemd onder 2.

(—)"

2.3. De ontwikkeling van het instrument heeft geleid tot een overeenkomst d.d. 11 oktober 1999 tussen enerzijds Medtronic Inc. (hierna: Medtronic), een fabrikant van medische instrumenten, en anderzijds [Eiser] en [Gedaagde].

2.4. Uit hoofde van de overeenkomst d.d. 11 oktober 1999 heeft Medtronic bedragen overgemaakt aan [Gedaagde], die op zijn beurt bedragen heeft overgemaakt aan de participanten, waaronder [Eiser].

2.5. Bij brief d.d. 18 maart 1997 heeft [Gedaagde] een overzicht van de kosten (van Exter & Polak) en de berekening van ieders aandeel daarin, aan de participanten gezonden. [Eiser] diende een bedrag van fl. 2.746,47 bij te dragen in de kosten.

2.6. [Gedaagde] heeft bij brief d.d. 12 september 1999 wederom een overzicht van de kosten en de berekening van ieders aandeel daarin, aan de participanten gezonden. Voor [Eiser] kwam dit uit op fl. 4.136,55.

2.7. Sic heeft [Eiser] vervolgens bij brief d.d. 14 januari 2000 laten weten dat hij hem — kort gezegd — moeilijk te pakken kon krijgen en dat hij nog fl. 4.285,00 tegoed had van [Eiser].

2.8. Sic heeft bij brief d.d. 15 januari 2000 aan de participanten laten weten dat hij geld heeft ontvangen van Medtronic en hij heeft, zo blijkt uit de brief, voorts om opgave van ieders rekeningnummer gevraagd. [Eiser] heeft recht op (a) fl. 16.259,47 respectievelijk (b) fl. 40.999,00. Voorts heeft [Gedaagde] laten weten dat hij nog fl. 4.285,00 dient te ontvangen.

2.9. Bij brief d.d. 12 augustus 2000 heeft [Gedaagde] opnieuw aangegeven dat hij nog fl. 4.285,00 van [Eiser] tegoed heeft en dat is afgesproken dat [Eiser] dat bedrag zou overmaken. Voorts heeft [Gedaagde] aangegeven dat hij nog geen rekeningnummer van [Eiser] heeft ontvangen.

2.10. Medtronic heeft [Gedaagde] bij brief d.d. 4 april 2002 bericht dater \$ 70.000,00 zal worden uitbetaald in verband met het verkrijgen van CE-merk en FDA approval.

2.11. Sic heeft aan de participanten bij brief d.d. 20 april 2002 laten weten dat Medtronic \$ 25.000,00 heeft overgemaakt in verband met de publicatie van een artikel, dat daarvan — kort gezegd — de kosten van [Gedaagde], R. M. en B. betaald worden en hij heeft

iedereen uitgenodigd voor een bespreking. Voorts heeft [Gedaagde] aangegeven dat hij niets van [Eiser] heeft vernomen naar aanleiding van zijn eerdere brieven.

2.12. Dat Medtronic \$ 150.000,00 zal overmaken volgt uit de brief d.d. 15 januari 2005 van [Gedaagde]. Als bijlage bij de brief is voorts het amendement gevoegd zoals door Medtronic voorgesteld, zulks in verband met het ontstane conflict met Medtronic over de reikwijdte van de overeenkomst.

2.13. [Gedaagde] heeft [Eiser] een afrekening gestuurd gedateerd 10 mei 2005. Daaruit volgt dat [Eiser] na aftrek van kosten, zijnde 1.948,00 (de eerder genoemde kosten van fl. 4.285,00) en E 663,15 (de advocaatkosten in verband met het ontstane conflict met Medtronic), recht heeft op E 50.810,04.

2.14. Uit het overzicht gedateerd 20 mei 2005 van [Gedaagde] aan [Eiser] volgt dat laatstgenoemde recht heeft op E 50.482,08, zulks na aftrek van extra advocaatkosten te weten E 991,11 in plaats van E 663,15. Dit bedrag is op 8 juni 2005 bijgeschreven op de derdenrekening van mr. Van Eeckhoutte. Bij brief d.d. 31 oktober 2005 heeft [Eiser], middels zijn advocaat, bezwaar gemaakt tegen de afrekening en aanspraak gemaakt op een aanvullende betaling van E 14.820,59.

2.15. Bij brief d.d. 19 augustus 2007 heeft [Gedaagde] [Eiser] laten weten dat hij \$ 500.000,00 (E 365.621,44) van Medtronic heeft ontvangen en dat hij 35% aan [Eiser] zal overmaken en daarom verzocht om het bankrekeningnummer van [Eiser].

2.16. Sie heeft [Eiser] d.d. 15 juli 2009 een nieuwe afrekening gestuurd waaruit volgt dat [Eiser] recht heeft op E 148.885,65 na aftrek van de advocaatkosten ten bedrage van E 4.591,70. Het bedrag is in gedeelten op: 17 juli 2009, 20 juli 2009 en 22 juli 2009 overgemaakt. Bij brief d.d. 14 januari 2010 heeft [Eiser], middels zijn advocaat, bezwaar gemaakt tegen de totale afrekening en aanspraak gemaakt op een aanvullende betaling van in totaal E 38.235,84. Deze aanspraak vormt het onderwerp van dit geschil.

3. De vordering

3.1. [Eiser] vordert, na verandering / vermeerdering van eis, bij vonnis — voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad — veroordeling van [Gedaagde] tot betaling aan [Eiser] van 38.234,84 tegen behoorlijk bewijs van kwijting, vermeerderd met de buitengerechtelijke kosten ten bedrage van E 6.817,40, althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen bedrag, en de wettelijke rente over E 13.461,96 vanaf 14 november 2005 en over€ 9.197,28 vanaf 29 januari 2010 tot de dag der algehele voldoening, althans de wettelijke rente over de gevorderde bedragen toe te wijzen vanaf de datum of data die de rechtbank in goede justitie bepaalt, met veroordeling van [Gedaagde] in de kosten van deze procedure.

3.2. Sie voert verweer en concludeert dat [Eiser], bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, niet-ontvankelijk verklaard dient te worden, althans dat de vordering afgewezen dient te worden, met veroordeling van [Eiser] in de kosten van de procedure.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de vermeerderde eis van [Eiser], nu [Gedaagde] geen bezwaar heeft gemaakt tegen de vermeerdering van eis en deze ook overigens niet in strijd is met de goede procesorde.

4.2. Het dispuut tussen partijen valt uiteen in drie onderdelen, te weten: de verdeling van de ontvangen vergoeding voor de publicatie van een artikel, de bijdrageplicht van [Eiser] met betrekking tot de advocaatkosten en de verschuldigheid van wettelijke rente. De rechtbank zal hierna de verschillende onderdelen afzonderlijk beoordelen.

4.3. De rechtbank constateert dat los van de geschilpunten de door partijen gehanteerde bedragen uiteenlopen, zulks - naar de rechtbank aanneemt - als gevolg van valuta- en afrondingsverschillen alsmede als gevolg van tikfouten. Het gaat daarbij vooral om de bedragen die door Medtronic zijn uitbetaald ofwel in guldens ofwel in dollars, waarbij de verschillen ontstaan. Volgens [Gedaagde], die de verschillen ook heeft geconstateerd, gaat het om onbeduidende verschillen. Gelet op die houding van [Gedaagde] neemt de rechtbank, ter voorkoming van misverstanden, de bedragen zoals genoemd in de dagvaarding tot uitgangspunt. Overigens is het schema zoals weergegeven op pagina 13 van de conclusie van dupliek voor de rechtbank niet duidelijk; een aantal bedragen die daar staan genoemd, kan de rechtbank niet plaatsen.

4.4. Sie heeft zich op verjaring beroepen. Hieromtrent overweegt de rechtbank als volgt. [Eiser] heeft dit uitdrukkelijk ter comparitie weersproken. [Gedaagde] heeft hier vervolgens niet meer op gereageerd, zodat het verweer van [Eiser] op dit punt slaagt.
vergoeding publicatie artikel

4.5. [Eiser] stelt zich op het standpunt dat hij recht heeft op 35% van de ontvangen vergoeding in verband met de publicatie van een artikel. De overeenkomst met Medtronic bepaalt dat het bedrag van \$ 25.000,00 aan partijen gezamenlijk ("jointly and not individually") toekomt. De vergoeding dient gekwalificeerd te worden als "opbrengsten uit exploitatie van de vinding" zoals omschreven in de overeenkomst. Weliswaar heeft [Gedaagde] getracht, middels een nieuwe overeenkomst de opbrengst in verband met publicaties uit te sluiten, maar [Eiser] heeft hier niet mee ingestemd. Het was nooit de bedoeling om eigen kosten onderling te verrekenen. Overigens betwist [Eiser] de door [Gedaagde], Ramdat Misier en Beukema opgevoerde kosten. Ten slotte heeft [Eiser] aangevoerd dat hij een bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van het artikel.

4.6. Sie voert verweer. Primair stelt [Gedaagde] zich op het standpunt dat [Eiser] niet zelf heeft meegeschreven aan het artikel en ook overigens geen enkele inbreng heeft gehad bij de totstandkoming van het artikel, hetgeen wel vereist is voor de betaling door Medtronic ("authored by the inventors"). Het feit dat de naam van [Eiser] bij het artikel staat vermeld, zegt niets. Een dergelijke verwijzing was destijds een manier om mensen die op één of andere wijze betrokken waren geweest bij een project eervol te vermelden. De reden dat [Eiser] erbij staat is omdat hij heeft bijgedragen aan het eerste ontwerp van het instrument. Bovendien is strikt genomen de door Medtronic betaalde vergoeding niet gebaseerd op artikel 111 E van de overeenkomst, maar betreft het een specifieke vergoeding voor [Gedaagde].

4.7. De rechtbank overweegt als volgt. Op de nieuwe stelling van [Gedaagde] bij conclusie van dupliek dat de vergoeding van \$ 25.000,00 voor de publicatie strikt genomen niet voortvloeit uit de overeenkomst met Medtronic, heeft [Eiser] niet meer kunnen reageren. De rechtbank laat die stelling daarom buiten beschouwing. Naar het oordeel van de rechtbank vloeit de aanspraak tot betaling van \$ 25.000,00 dan ook voort uit de met Medtronic gesloten overeenkomst, artikel III E. Artikel III E bepaalt: "A one time payment to INVENTORS, jointly and not individually, of twenty-five thousand dollars (\$ 25.000) upon publication of clinical results of the Device authored by the INVENTORS (...)".

4.8. [Eiser] en [Gedaagde] zijn partij bij de overeenkomst met Medtronic. Met [Eiser] is de rechtbank van oordeel dat hieruit volgt dat indien aan de voorwaarden voor uitbetaling van het bedrag is voldaan, [Eiser] naast [Gedaagde] aanspraak kan maken op betaling. De overeenkomst bepaalt immers "jointly and not individually" en [Eiser] is partij bij de overeenkomst. Aan de voorwaarden is klaarblijkelijk voldaan, aangezien Medtronic tot uitbetaling is overgegaan. Nu Medtronic tot uitbetaling is overgegaan op grond van de overeenkomst is naar het oordeel van de rechtbank niet van belang of [Eiser] daadwerkelijk heeft meegeschreven aan het artikel.

4.9. De volgende vraag is of de betaling van Medtronic ten bedrage van \$ 25.000,00 valt onder de overeenkomst. Met andere woorden is het bedrag te kwalificeren als een "opbrengst uit exploitatie van de vinding", in welk geval [Eiser] in de onderlinge verhouding aanspraak heeft op 35% van het bedrag. Of hiervan sprake is, is een kwestie van uitleg. Voor de uitleg van artikel 5 van de overeenkomst komt het aan op de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan de bepaling mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten (vgl. HR 13 maart 1981, NJ 1981, 635 (Haviltex)). In praktisch opzicht is de taalkundige betekenis die deze bewoordingen, gelezen in de context van dat geschrift als geheel, in (de desbetreffende kring van) het maatschappelijk verkeer normaal gesproken hebben, bij de uitleg van dat geschrift echter vaak wel van groot belang (vgl. HR 20 februari 2004, NJ 2005, 493).

4.10. Geen van partijen heeft echter verklaringen of gedragingen aangevoerd die behulpzaam kunnen zijn bij het uitleggen van de overeenkomst. Het felt dat er een concept overeenkomst is opgesteld waarin staat dat de opbrengst van de publicatie niet verdeeld wordt, is niet als een verklaring of gedraging te beschouwen die behulpzaam kan zijn bij het uitleggen van de overeenkomst. Uit dat feit kan ook niet zonder meer a contrario worden afgeleid dat de overeenkomst dus inhoudt dat de opbrengst van de publicatie als exploitatie van de vinding gekwalificeerd dient te worden. Bij gebreke van relevante verklaringen en gedragingen gaat de rechtbank uit van de letterlijke bewoordingen van de overeenkomst.

4.11. Naar het oordeel van de rechtbank dient de vergoeding voor het artikel als een "opbrengst uit exploitatie van de vinding" te worden gezien en conform de percentages als genoemd in de overeenkomst te worden verdeeld. Niet goed valt in te zien dat enkel en alleen omdat het bedrag van \$ 25.000 niet in mindering strekt op de Royalty Cap, er geen sprake is van een exploitatieopbrengst, zoals [Gedaagde] stelt, nu alle andere vergoedingen uit hoofde van de met Medtronic gesloten overeenkomst wet als exploitatieopbrengst worden beschouwd. Dat ook de vergoeding voor presentaties niet in mindering wordt gebracht op de Royalty Cap, doet aan het vorenstaande niet af. Voor die vergoeding geldt namelijk, in tegenstelling tot de overige vergoedingen uit hoofde van de met Medtronic gesloten

overeenkomst, dat die toekomt aan de persoon die de presentatie heeft gegeven en niet aan de contractanten.

4.12. Ten slotte heeft [Gedaagde] aangevoerd dat de door hem, Ramdat Misier en Beukema gemaakte kosten eerst op de vergoeding in mindering dienen te strekken. Gelet op het verweer van [Eiser] dat de overeenkomst hiervoor geen grondslag biedt, heeft [Gedaagde] zijn stelling onvoldoende gemotiveerd door niet nader aan te geven waarom de gemaakte kosten eerst op de vergoeding in mindering strekken. Temeer nu de overeenkomst slechts iets bepaalt voor de verdeling van de octrooikosten en niet voor eigen kosten. De rechtbank verwerpt de stelling van [Gedaagde] derhalve als onvoldoende onderbouwd.

4.13. De conclusie luidt derhalve dat [Eiser] recht heeft op 35% van €28.112,00 zijnde € 9.839,20.

vergoeding advocaatkosten

4.14. [Eiser] betwist dat hij gehouden is tot een bijdrage in de advocaatkosten, omdat de advocaat van [Gedaagde] sinds 2000 niet meer voor hem is opgetreden. [Eiser] betwist voorts dat de door Medtronic in 2007 en 2008 gedane betalingen pas gerealiseerd konden worden na tussenkomst van een advocaat. Daarbij komt dat [Eiser] zich niet kon vinden in de door [Gedaagde] en diens advocaat gekozen strategie.

4.15. Sie heeft aangevoerd dat partijen in de overeenkomst d.d. 13 maart 1997 duidelijk hebben afgesproken dat de kosten gemoeid met het verkrijgen van het patent en de octrooibeschermining conform de daargenoemde percentages verdeeld zouden worden. De verrekening van deze kosten heeft plaatsgevonden bij de uitbetaling van de vergoeding uit hoofde van artikel III A tot en met D van de met Medtronic gesloten overeenkomst (afrekening mei 2005). [Eiser] heeft nooit bezwaar gemaakt tegen de verrekening van vorenbedoelde kosten, zijnde € 1.948,00. De kosten die zijn verrekend bij de afrekening in 2009 hebben betrekking op de gemaakte advocaatkosten in verband met het incasseren van de betalingen door Medtronic. Het is in strijd met de redelijkheid en billijkheid die de rechtsverhouding tussen de participanten beheerst, dat [Eiser] niet in die advocaatkosten wenst te delen terwijl hij wel van het bereikte resultaat heeft geprofiteerd, aldus [Gedaagde].

4.16. De rechtbank oordeelt als volgt. De kosten in verband met het verkrijgen van het patent en de octrooibeschermining ten bedrage van € 1.948,00 dienen door [Eiser] aan [Gedaagde] te worden vergoed op grond van de overeenkomst. [Eiser] heeft dit ook niet weersproken.

4.17. Voor wat betreft de advocaatkosten geldt allereerst het volgende. Ter comparitie hebben beide partijen aangegeven dat er in 2005 een verschil van inzicht is ontstaan over de te volgen koers en dat [Eiser] vanaf dat moment mr. Van Eeckhoutte heeft ingeschakeld. In de stukken staat echter dat [Eiser] zijn machtiging aan mr. Bakker in 2000 heeft ingetrokken en dat de taak van mr. Bakker in 2003 is geëindigd. Gelet hierop gaat de rechtbank er van uit dat vanaf 2005 de advocaat van [Gedaagde] niet meer voor [Eiser] optrad. De rechtbank maakt daarom een onderscheid in de periode vóór 2005 en de periode na 2005; liet moment dat [Eiser] zich liet bijstaan door een eigen advocaat.

4.18. Naar liet oordeel van de rechtbank dient [Eiser] zonder meer bij te dragen in de advocaatkosten gemaakt vóór 2005 aangezien [Eiser] toen nog geen eigen advocaat had cu

uit de stellingen valt af te leiden dat [Eiser] zich toen nog liet vertegenwoordigen door mr. Bakker. Dit betekent voor het overzicht van mei 2005 (rechtsoverweging 2.14) dat [Eiser] naast de octrooikosten c.s. van € 1.948,00, ook dient bij te dragen in de advocaatkosten over 2000, 2002, 2003 en 2004. Aan de advocaatkosten over 2005, die overigens ook voorkomen op het overzicht van 15 juli 2009 en dus dubbel in rekening worden gebracht, hoeft [Eiser] in beginsel geen bijdrage te leveren, omdat mr. Bakker toen niet meer voor [Eiser] optrad. Kortom, tot 2005 dient [Eiser] voor € 705,95 vermeerderd met € 1.948,00 (in totaal derhalve € 2.653,95) bij te dragen in de kosten.

4.19. Dan voor wat betreft de advocaatkosten vanaf 2005; volgens het overzicht d.d. 15 juli 2009 bedragen deze in totaal € 13.119,14. Vaststaat dat [Eiser] heeft geprofiteerd van de van Medtronic ontvangen betalingen. Onder omstandigheden is het dan ook denkbaar dat de redelijkheid en billijkheid met zich brengen dat [Eiser] bijdraagt in de advocaatkosten, indien hij van de door de advocaat verrichte werkzaamheden heeft geprofiteerd. [Eiser] heeft evenwel aangevoerd dat niet duidelijk is geworden of de advocaatkosten daadwerkelijk zijn gemaakt in het kader van het verkrijgen van betaling van Medtronic. [Gedaagde] heeft gemeend te kunnen volstaan met het overleggen van een lijst waarop de notanummers en bedragen staan. Dit is onvoldoende om aan te tonen dat advocaatkosten zijn gemaakt ten behoeve van het verkrijgen van betaling van Medtronic en niet ten behoeve van andere werkzaamheden, bijvoorbeeld de besprekingen met [Eiser]. Hoewel [Gedaagde] hier alle gelegenheid toe heeft gehad heeft hij de onderliggende nota's met specificaties van de werkzaamheden niet overgelegd. Dit brengt met zich dat de vordering van [Eiser] op dit punt toewijsbaar is nu [Gedaagde] niet duidelijk heeft onderbouwd waarop de in mindering gebracht advocaatkosten betrekking hebben. Kortom, [Eiser] heeft nog recht op uitbetaling van de ingehouden advocaatkosten vanaf 2005 (zijnde 35%).

verschuldigdheid wettelijke rente

4.20. [Eiser] maakt aanspraak op een rente van 3,5% over de periode gelegen tussen het moment waarop Medtronic het geld aan [Gedaagde] heeft uitbetaald en het moment waarop [Gedaagde] het geld aan [Eiser] heeft overgemaakt.

4.21. De rechtbank zal eerst de stelling van [Eiser] beoordelen dat er sprake is van zaakwaarneming. Volgens artikel 6:198 BW is zaakwaarneming het zich willens en wetens en op redelijke grond inlaten met de behartiging van eens anders belang, zonder de bevoegdheid daartoe aan een rechtshandeling of een elders in de wet geregelde rechtsverhouding te ontleen. Wat [Eiser] [Gedaagde] eigenlijk verwijt is dat hij als zaakwaarnemer had moeten optreden, maar dat niet heeft gedaan. [Gedaagde] heeft juist betwist dat hij als zaakwaarnemer heeft opgetreden. Hij heeft op dit punt op geen enkele wijze de belangen van [Eiser] willen behartigen en heeft slechts gefungeerd als doorgeefluik, aldus [Gedaagde]. Nu [Gedaagde] heeft aangegeven niet als zaakwaarnemer te hebben opgetreden, is naar het oordeel van de rechtbank van zaakwaarneming geen sprake. De rechtbank zal derhalve op grond van het algemene verbintenissenrecht beoordelen of [Gedaagde] gehouden is tot het vergoeden van rente, met andere woorden of [Gedaagde] in verzuim is geraakt. Daarbij zal de rechtbank beoordelen of het verzuim zonder ingebrekestelling is ingetreden, zoals door [Eiser] aangevoerd, nu een ingebrekestelling in de zin van artikel 6:82 BW ontbreekt.

4.22. De rechtbank zal eerst nagaan of [Gedaagde] ter zake van de (door-)betaling van de in 2000 en 2002 ontvangen gelden in verzuim is geraakt, als gevolg waarvan hij schadeplichtig is

27 maart 2013

---

geworden jegens [Eiser]. [Gedaagde] heeft aangevoerd dat hij in de nakoming van zijn verbintenis (het doorbetalen van het geld aan [Eiser]) verhinderd was omdat [Eiser] geen rekeningnummer doorgaf. [Gedaagde] beroept zich derhalve op schuldeisersverzuim (art. 6:58 BW). Dit verweer slaagt. Uit de correspondentie blijkt dat [Gedaagde] diverse malen om het rekeningnummer van [Eiser] heeft verzocht maar dat niet kreeg. Daaraan doet niet af dat er een rekeningnummer van [Eiser] bij [Gedaagde] bekend was, zoals [Eiser] aanvoert. Het ging om veel geld en het was redelijk dat [Gedaagde] zekerheid wilde hebben over het te gebruiken rekeningnummer. Naar het oordeel van de rechtbank heeft [Gedaagde] zich voldoende inspanningen getroost om tot uitbetaling over te kunnen gaan. Het feit dat [Eiser] enige tijd opgenomen is geweest en dus niet bereikbaar was, dient voor rekening van [Eiser] te blijven. Als gevolg van het vorenstaande is [Gedaagde] niet in verzuim geraakt en zal de vordering tot vergoeding van de rente op dit punt worden afgewezen.

4.23. Dan voor wat betreft de doorbetaling van de in 2007/2008 ontvangen gelden. [Eiser] stelt dat het [Gedaagde] bekend was dat hij een advocaat had en dat [Eiser] het geld op de derdenrekening van die advocaat wilde ontvangen. Niets stond dan ook aan uitbetaling door [Gedaagde] in de weg. Bovendien was tussen partijen afgesproken dat het geld binnen één maand na ontvangst van de betaling door Medtronic door [Gedaagde] zou worden doorbetaald. Gelet hierop is het verzuim zonder ingebrekestelling ingetreden. [Gedaagde] beroept zich wederom op schuldeisersverzuim aan de zijde van [Eiser], onder verwijzing naar de brief d.d. 12 augustus 2007 (die aangetekend is verstuurd) waarin hij om het rekeningnummer van [Eiser] heeft verzocht maar waarop hij geen reactie heeft gekregen.

4.24. Sic stelt, terecht, dat nu er een aanzienlijke tijd was verstreken sinds de laatste betaling in 2005, hij het geld niet zomaar wilde overboeken naar het hem bekende rekeningnummer. Reden waarom [Gedaagde] verzocht om opgave van het rekeningnummer bij brief d.d. 12 augustus 2007. [Eiser] ontkent echter de ontvangst van de brief d.d. 12 augustus 2007. [Gedaagde] voert op zijn beurt geen nader bewijs aan ter onderbouwing van de stelling dat de brief aangetekend is verstuurd. De rechtbank gaat er bij gebreke van een nadere onderbouwing van uit dat [Eiser] de brief d.d. 12 augustus 2007 niet heeft ontvangen, zodat op basis daarvan niet kan worden aangenomen dat er sprake is van schuldeisersverzuim. Thans komt de rechtbank toe aan de vraag of [Gedaagde] in verzuim is geraakt. De stelling dat het geld binnen één maand moest worden doorbetaald is gelet op de betwisting van [Gedaagde] onvoldoende onderbouwd. Het feit dat een dergelijke bepaling is opgenomen in een conceptovereenkomst is niet ter zake dienend, nu deze overeenkomst niet tussen partijen van kracht is geworden. Van een voor voldoening bepaalde termijn als bedoeld in artikel 6:83 sub a BW is derhalve geen sprake. [Eiser] heeft voorts aangevoerd dat in 2007 de advocaat van [Gedaagde] contact had met de advocaat van [Eiser]. Het had derhalve voor de hand gelegen dat [Gedaagde], middels zijn advocaat, informeerde naar het bankrekeningnummer van [Eiser]. [Eiser] was immers niet bekend met de betaling door Medtronic zodat van zijn kant niets verwacht hoefde te worden. Van [Gedaagde] had echter verwacht mogen worden dat hij contact zocht met de advocaat van [Eiser] over de (door-)betaling van het geld dat [Eiser] toekwam. [Gedaagde] heeft dit evenwel nagelaten. Het beroep op het ontbreken van een ingebrekestelling is in deze situatie naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar en naar het oordeel van de rechtbank is het verzuim dan ook ingetreden. De rechtbank zal de gevorderde rentevergoeding integraal toewijzen nu tegen de berekening van de hoogte daarvan an sich geen verweer is gevoerd.

4.25. Het voorgaande leidt tot het navolgende overzicht:

Overeenkomst Bedragen in €

Art. III A	21.080,65	
Art. III B	53.55,81	
Art. III C	40.174,40	
Art. III D	40.74,40	
Art. III E	28.12,00	
Subtotaal	182.697,26	
35% voor [Eiser]	63.944,04	
Af kosten octrooi/advocaat	2.653,95	
Totaal te ontvangen door [Eiser]		61.290,09
Betaald aan [Eiser]	50.482,08	
Nog door [Eiser] te ontvangen		10.808,01
Art. III G	365.632,44	
Art. III G	72.958,19	
subtotaal	438.590,63	
35% voor [Eiser]	153.506,72	
Betaald aan [Eiser]	148.885,65	
Nog door [Eiser] te ontvangen		4.621,07
Rente	9.197,28	
Totaal door [Eiser] te ontvangen		24.626,36

4.26. De rechtbank realiseert zich dat de bedragen in dit overzicht niet overeenstemmen met de hiervoor genoemde bedragen, doch dit is zoals reeds geoordeeld een gevolg van valuta- en afrondingsverschillen alsmede typefouten in de diverse processtukken.

4.27. De vordering tot vergoeding van buitengerechtelijke kosten zal worden afgewezen. [Eiser] heeft niet (voldoende onderbouwd) gesteld dat hij deze kosten daadwerkelijk heeft gemaakt en dat die kosten betrekking hebben op verrichtingen die meer omvatten dan een enkele aanmaning, het enkel doen van een schikkingsvoorstel, het inwinnen van eenvoudige inlichtingen of het op gebruikelijke wijze samenstellen van het dossier.

4.28. De vordering tot vergoeding van de wettelijke rente over een bedrag van € 10.808,01 vanaf 14 november 2005 zal door de rechtbank worden toegewezen evenals de wettelijke rente over € 9.197,28 vanaf 29 januari 2010, nu daartegen geen verweer is gevoerd door [Gedaagde]. [Eiser] heeft geen rente gevorderd over het bedrag van € 4.621,07 zodat hierover ook geen rente zal worden toegewezen.

4.29. Sie zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Omdat een deel van het gevorderde bedrag wordt afgewezen, begroot de rechtbank de proceskosten aan de zijde van [Eiser] op basis van het toegewezen bedrag op:

- dagvaarding	€	90,81
- griffierecht		800,00
- salaris advocaat		2.026,50 (3,5 punten x tarief 579,00)
Totaal	€	2.917,31

4.30. Sie zal, als de in de hoofdzaak in het ongelijk gestelde partij, in de proceskosten van het incident worden veroordeeld. De rechtbank begroot de kosten aan de zijde van [Eiser] in het incident op nihil.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. veroordeelt [Gedaagde] om aan [Eiser] te betalen een bedrag van E 24.626,36 (vierentwintig duizendzeshonderdzesentwintig euro en zesendertig eurocent), vermeerderd met de wettelijke rente over een bedrag van E 10.808,01 vanaf 14 november 2005 en over een bedrag van E 9.197,28 vanaf 29 januari 2010 tot de dag van volledige betaling,

5.2. veroordeelt [Gedaagde] in de proceskosten, aan de zijde van [Eiser] tot op heden begroot op
€ 2.917,31,

5.3. veroordeelt [Gedaagde] in de kosten van het incident, aan de zijde van [Eiser] tot op heden begroot op nihil.

5.4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.5. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. I.F. Clement en in het openbaar uitgesproken op 27 maart 2013.

VOOR GROSSE
atgegeven aan mr.
I